

2007/00268
Hof Den Bosch

AWR 30f

Vergoeding heffingsrente over tweede teruggave belasting

Toelichting staatssecretaris van 8 september 2008 nr. DGB 2008-4414, n.a.v. uitspraak Hof Den Bosch van 29 juli 2008, nr. 2007/00268,

X GmbH is een naar Duits recht opgericht en in Duitsland gevestigde rechtspersoon die zich bezighoudt met de exploitatie van in Nederland gelegen onroerende zaken. Zij is als zodanig ondernemer in de zin van Wet OB 1968. Op grond van de wet wordt de heffing van omzetbelasting verlegd naar de afnemers van diensten waardoor de periodieke aangiften omzetbelasting in de meeste gevallen in een teruggaaf resulteren. Tijdens een controle is geconstateerd dat X een deel van de aan haar in rekening gebrachte omzetbelasting niet heeft teruggevraagd. X heeft vervolgens een verzoek daartoe ingediend, dat door de inspecteur is gehonoreerd.

In geschil is of heffingsrente moet worden vergoed, wanneer een eerder verleende teruggave van omzetbelasting ambtshalve wordt gevolgd door een verdere teruggave.

Rechtbank

Op grond van zowel de wet als het vertrouwensbeginsel heeft X recht op vergoeding van heffingsrente. De inspecteur ging daarop in hoger beroep.

Hof

Hier doet zich het geval voor dat een teruggave van omzetbelasting ambtshalve wordt gevolgd door een tweede teruggave. Volgens het hof mag bij de beoordeling van de vraag of over die tweede teruggave heffingsrente moet worden vergoed niet uit het oog worden verloren, dat die teruggave verband houdt met eerder door leveranciers aan de fiscus voldane omzetbelasting. Dit betekent dat die voldoening bezien vanuit doel en opzet van de wettelijke regeling van de heffingsrente, op één lijn moet worden gesteld met de afdracht van voorheffingen, zoals loonbelasting. Anders dan de inspecteur meent, mag niet voorbij worden gegaan aan het feit, dat de aan X in rekening gebrachte OB tot op de momenten van teruggave onder de fiscus heeft berust. De fiscus lijdt in die situatie geen liquiditeitsnadeel, reden waarom de staatssecretaris in zijn Besluit van 7 maart 2008, nr. CPP2007/3267M, V-N 2008/17.9 en NTFR 2008/598 het niet vergoeden van heffingsrente niet wenselijk acht in de situatie dat, zoals hier, wordt verzocht een eerdere teruggave te corrigeren.

Een redelijke en in het wettelijke systeem van de heffingsrente passende uitleg van art. 30f, lid 2, letter b AWR brengt mee onder het geval dat de verschuldigde belasting minder beloopt dan die welke is aangegeven ook het geval te begrijpen, dat een teruggave wordt gecorrigeerd en, al dan niet ambtshalve, wordt gevolgd door een verdere teruggave. Het hoger beroep van de inspecteur is ongegrond.

De staatssecretaris heeft meegedeeld af te zien van beroep in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Aan de Resolutie van 17 oktober 1988, nr. VB 88/868, V-N 1988/2822, valt het volgende te ontleen.

“ 3b. Te vergoeden heffingsrente (omzetbelasting).

Teruggaven op verzoek komen voor vergoeding van heffingsrente in aanmerking, indien zij voortvloeien uit het herstellen van onjuistheden na afloop van het desbetreffende jaar.

In de meeste gevallen blijken dergelijke onjuistheden na het opmaken van de jaarstukken waarna bezwaar wordt gemaakt tegen het aangegeven bedrag. Ook bij een

boekenonderzoek kan blijken dat er te veel belasting is aangegeven of te weinig belasting is teruggevraagd. (...)

Volledigheidshalve wordt hierbij aangetekend dat in de gevallen als bedoeld onder b, c, d en e vergoeding van heffingsrente aan de orde kan komen als het desbetreffende verzoek om teruggaaf wordt gedaan na (afloop van het jaar waarin) het in de wet daartoe voorziene tijdstip (is gelegen), dat wil zeggen als er sprake is van het herstel van een onjuistheid.”

Te wijzen valt ook op voorbeeld 3 uit deze Resolutie. In onderdeel 3.4 van het Besluit van 7 maart 2008, nr. CPP2007/3726M, Stcrt. 2008, 55, is het volgende vermeld.

“ 3.4 Ambtshalve verlenen van teruggaven

Heffingsrente wordt niet vergoed over teruggaven die worden verleend op grond van een in de wet voorgeschreven aangifte, aanvraag of verzoek. De situatie kan zich voordoen dat belastingplichtige verzoekt een eerdere teruggaaf, of betaling op aangifte te corrigeren. Wordt aan dit verzoek tegemoetgekomen, dan bestaat bij letterlijke wetstoepassing geen ruimte voor vergoeding van heffingsrente. Dit acht ik ongewenst omdat de fiscus geen liquiditeitsnadeel heeft geleden. Op grond van artikel 63 AWR keur ik daarom goed dat heffingsrente wordt vergoed over de periode zoals bedoeld in artikel 30f, derde lid, onderdelen b en c van de AWR (vanaf het tijdvak dat aanvangt drie maanden na afloop van het kalenderjaar waarop de teruggaaf betrekking heeft). Een teruggaaf als gevolg van een negatieve (reguliere) aangifte, een in de wet- of regelgeving genoemde aanvraag of verzoek of een afzonderlijke aangifte is geen herstel van een onjuistheid; vergoeding van heffingsrente is in die gevallen dan ook niet aan de orde. Als de belastingplichtige niet binnen de (wettelijke) termijn een negatieve aangifte of een afzonderlijke aangifte indient maar op een later moment een teruggaaf verzoekt, is sprake van een verzoek om ambtshalve teruggaaf.”

Nu op grond van art. 63 AWR in gevallen van correctie van een eerdere teruggaaf (inmiddels) is goedgekeurd dat heffingsrente wordt vergoed, geef ik er de voorkeur aan in de uitspraak van het hof te berusten.